

[Larsen-Ledet]

alene, og nævnte derfor en række områder, som vi gerne ville være med til at drøfte sammen med regeringen og Folketingets partier: terminsudsættelser, omgående aftale om miljøkompensation, finansieringsreform med lav rente- og afdragsprofil, eventuelt med afgivelse af inflationsgevinst og statsgaranti, endelig at forslaget skulle frem i denne samling. Endvidere udtalte vi, at det var nødvendigt at tage en lidt mere langsigtet aftale om konjunkturreguleringsfond for den enkelte landmand og alternative ejerformer op til drøftelse, og i den forbindelse er jeg enig i de advarsler imod aktieselskabsformen, der har lydt i går og i dag her fra talerstolen.

Hvad angår jordlovgivningsområdet, hvor strukturen er ude for et voldsomt pres, er det vigtigt, at vi opretholder mange selvstændige enheder ude i vores landsbyområder, også for bosætningsmønsterets skyld, og derfor er vi nødt til at tage fat på det meget hurtigt.

Det svar, vi har fået fra regeringen, er, at man vil nedsætte et udvalg til at behandle spørgsmålene om finansieringen og ejerformerne; det var det umiddelbare svar. Det er ikke lykkedes os at formå regeringen til at give et absolut tilslag om, at der i denne samling kan fremsættes lovforslag om en ny landbrugsfinansiering.

Der henvises til nedsættelse af en ny kommission, til trods for at der i øjeblikket sidder en landbokommission, og til trods for at vi har en hel del betænkninger af nyere dato, som kunne være et udgangspunkt for det forberedende lovgivningsarbejde.

Situationen i landbruget inklusive høstsituationen kræver hurtig politisk handling. Vi mener fra radikal side, at vi har rakt hånden ud til et samarbejde om løsning af landbrugets vanskeligheder, men vi må desværre konstatere, at det eneste, vi er sikre på her og nu, er resultatet af de forhandlinger, der har været mellem regeringen og Socialdemokratiet om en høsttabsordning, hvortil man bruger midler, der tidligere er bevilget til landbruget, plus en statsgaranti op til 80 pct. af de høsttabsramte landbrugeres ejendommens handelsværdi, og hvilket subsidielement er der egentlig heri? Det er det, man er nået frem til ved det nye landbrugsflertal, som bl.a. omfatter Socialdemokratiet og Venstre. Det Radikale Venstre er i hvert fald ikke imponeret over indsatsen.

Jeg vil slutte mit indlæg med endnu en gang – og det falder måske sammen med det, landbrugsministeren har sagt nu her til sidst, og som jeg har glædet mig over – på Det Radikale Venstres vegne at opfordre regeringen til meget hurtigt og gerne mellem jul og nytår at indkalde repræsentanter for et bredt udsnit af partier her i Folketinget for at drøfte de principielle retningslinjer for lovgivningsarbejdet om en landbrugsfinansiering, for der er efter min opfattelse nogle spørgsmål, vi skal have afklaret med hinanden, inden vi kan gå konkret i gang med lovgivningsarbejdet.

Hvis regeringen er uimodtagelig for den meget venlige radikale opfordring, vil Det Radikale Venstre selv komme med et forslag.

Bjørn Westh (S):

Jeg havde lejlighed til under debatten i går at redegøre for de tanker, vi gør os på dette område, og jeg skal derfor gøre det kort her.

Vi er klar over, at der er store gældsproblemer i landbruget – meget gæld er til en forholdsvis høj rente – og at man gerne skulle have gennemført en refinansieringsordning. Vi er også klar over, at der kan være problemer med ejerformer. Vi vil derfor gerne fortsat drøfte emner som jordbank, andelsbrug, gruppeandbrug, og hvad det nu alt sammen hedder.

Vi tror ikke på, at aktieselskaber er løsningen for primærlandbruget, ligesom vi ikke tror på, at aktieselskabsformen er en god løsning af alment nyttige elementer i anden lovgivning, f.eks. sparekasser, kreditforeninger og andelsselskaber m.v.

Vi ser gerne en stor, gennemgribende landbrugsreform, og vi ser gerne en reform om økonomisk demokrati. Kan vi kombinere disse ting, tror jeg virkelig vi kan bringe et perspektiv ind i dansk erhvervsliv.

Dohrmann (FP):

Det mest interessante, der er sket under behandlingen af det foreliggende lovforslag, er vel nok, at regeringspartiernes landbrugspolitik nu er blevet så socialdemokratisk, at selv Det Radikale Venstre har meldt pas.

Det tyder på, at der er en vis bevægelse i gang, og når landbrugsministeren nu taler om, at han vil indkalde til forhandlinger, vil jeg opfordre ham til under disse forhandlinger at forsøge at få ophævet visse dele af den NPO-plan,